

Et opholdssted i amtet

Interview af Bente Christiansen og Mogens Lilleør

Henrik Feldskov Nielsen og Jane M. Nielsen er stiftere af opholdsstedet Feldskov

Amtsligt eller privat opholdssted?

- Forskellen på at være ansat i et amtligt tilbud og at være i Feldskov er, at her er vi herre i eget hus.

Vi finder det som en stor tilfredsstillelse, at vi i større omfang er selvbestemmende. Det er en blanding mellem at starte sin egen grøntforretning og arbejde derudaf og alligevel være glad for det. Man styrer selv processen. Hvis man vil male blå, så gør man det, uden at skulle spørge nogen om lov.

Som medarbejdere i det offentlige oplevede vi, at beslutningstagerne ikke havde føling med hvad der foregik ude på de enkelte steder. Vi var trætte af nedskæringer på kryds og tværs, som vi ingen indflydelse havde på. Vi er stadig styrede, men det er forvaltet på en helt anden måde.

- Det er ligeledes en stor fordel, at vi fra starten selv kan vælge vores medarbejdere ud. Det giver os mulighed for at skabe en harmonisk arbejdsplads. Vi har bestræbt os på at være så alsidige som muligt. Vi dækker en bred vifte, både hvad angår alder, køn og rent fagligt. Der er noget 'far, mor og børn' over stedet. Derfor er det en forudsætning at de voksne kan sammen og er fleksible. Vi kører jo ikke fuldstændigt som det offentlige system med hensyn til vagter. Eksempelvis har vi mulighed for at lave vagter der går fra fredag til søndag, hvor man skiftes til at være den der sover her. Det er en fordel for ungerne, og pædagogisk er det nemmere at lave et forløb.

Vi dækker selvfølgelig hinanden ind ved sygdom, men har i vid udstrækning været forskånet for ret meget sygdom. Efter vores opfattelse hænger dette sammen med at trivselen er høj her.

Et lille miljø

- Også børnene kan vi selv vælge ud. Det er ligeså vigtigt at børnene matcher hinanden. Det har givet ro i børnenes liv at bo her, hvor der er tydelige voksne, der er stabile rammer, og et lille miljø. Derudover ser vi det som en fordel at vi er to som bor på stedet. Selvom vi måske ikke er mere sammen med børnene end personalet, så har vi en anden rolle i forhold til børnene, fordi de fornemmer at vi også bor her.

Starten

Opholdsstedet Feldskov blev godkendt i juni 2001 af Social- og psykiatriudvalget. Man satte stedet i stand over sommeren. I september 2001 var man klar til at tage imod de første unge.

Målgruppen

Målgruppen er børn og unge mellem 10 og 18 år. På indskrivningstidspunktet skal de være mellem 10 og 14 år. Børnene er svagt begavede og har sociale og følelsesmæssige problemstillinger. Alle går i specialklasser i nærområdet. Familiecenteret i Vordingborg står for skolevisitationen i samarbejde med Feldskov og den kommune der visiterer.

- I starten var vores målgruppe voksne udviklingshæmmede. Men da Storstrøms Amt er ret godt dækket ind på det område, viste det sig ret hurtigt at vi ikke kunne fylde stedet op. I foråret 2002 ændrede vi vores målgruppe.

Uheldig start

- Det var ærgerligt vi ikke blev vejledt bedre af amtet. Vi blev ikke gjort opmærksom på at den målgruppe vi startede ud med var dækket ind i forvejen. Vi betragter opholdsstedet som et supplement til de offentlige tilbud, og der burde have været et større overblik og en bedre vejledning med hensyn til behovet, når folk henvender sig med ønsket om at starte et opholdssted.

Fonden er øverste organ

Opholdsstedet blev, som de fleste andre opholdssteder, oprettet som en fond. Fonden ansætter ledelsen, og ledelsen ansætter medarbejdere. Bestyrelsen består af lederen, 1 medarbejderrepræsentant, 3 medlemmer udefra (en med økonomisk indsigt, en byggesagkyndig og en pædagog). Fonden lejer sig ind i ejendommen som ejes af stifterne. Den fondsbaseerede organisation fungerer via bestyrelsen som en slags kvalitetssikring.

Gennemtænkt projekt

- Inden starten gjorde vi os mange overvejelser, både med hensyn til målgruppe, pædagogik og fysiske rammer. Vi indhentede erfaringer fra andre opholdssteder, og fra de forskellige instanser bla. hos amtets konsulent.

Landsorganisationen af opholdssteder LOS var også meget behjælpelig. Og inden godkendelsen skulle vi over for amtet, grundigt beskrive alt vedr. det kommende opholdssted. Når man starter et opholdssted skal man være indstillet på at være meget på arbejde de første par år.

- Vi startede med at udsende brochurer til alle kommuner, familieplejere m.fl. Vi kom på LOS's hjemmeside, og efterhånden kommer vi også på amtets hjemmeside www.stam.dk. Så kan kommuner, pårørende og andre undersøge hvor der er tilbud.

Der bor seks børn på stedet. Der er 5,9 ansatte. 1 leder, 1 souschef, 1 socialpædagog, 1 ergoterapeut, 1 håndværker og en pædagogmedhjælper (plus vikarer).

Stedet har ikke overenskomst. Man følger amtets retningslinier og lønrammer. Der er fire hovedgrupper i et budget. Lønninger, øvrige udgifter herunder børneudgifter, husleje og særlige udgifter.

Samarbejdet med amtet

- Det løbende tilsyn fra amtet kommer min. 2 gange om året. Vi har fast tilknyttet en tilsynsførende, som kommer her mindst. 2 gange om året eller når vi beder om det. Hun taler med os som ledere og hilser på ungerne. Vi taler af og til sammen pr. telefon og kan mødes hvis der er problemer omkring et barn eller brug for supervision og rådgivning i øvrigt. Vi bliver behandlet godt i amtet, og vores henvendelser bliver taget seriøst.

- For år tilbage var det kommunen som havde opgaven med tilsyn af opholdssteder. I de små kommuner skabte det problemer, for man var slet ikke gearret til denne opgave. Det betød reelt at mange fik en pose penge, og der var ingen som holdt øje med hvad pengene blev brugt til. Der har derfor hvilet en mistænkelighed på området, folk tænker 'det er vist en pengemaskine' at lave opholdssteder. Derfor har vi det fint med at det nu er amtet der fører tilsyn. De er gearret til det, og det har betydet at der er blevet rensset ud i rækkerne.

- Vi har oplevet, at tilsynsbesøgene fra amtet har været seriøse og udviklingsorienterede. Men hvordan man oplever tilsynet hænger nok sammen med hvor mange år man har drevet opholdssted og hvilket syn man har på amtet. Hvis man er vokset op dengang der var et spinkelt kommunalt tilsyn, og pludselig kommer ind i amtet med et noget skarpere tilsyn, så føler folk måske at kontrollen er for stor. Os der er vokset op med det amtslige oplever ikke tilsynet som egentlig kontrolinstans, men snarere som en hjælp vi kan have gavn af. Det fungerer fordi tilsynet har indsigt og forståelse i faget og området.

Et professionelt hjem?

- Det er meget vigtigt at vi er i stand til at trække os tilbage. Vi var fra starten indstillet på at vi som stiftere ville have vores egen afdeling af huset, så vi havde mulighed for privatliv. At vi ikke fylder det hele. Et er at vi er reserve far og mor, men børnene har for de flestes vedkommende deres far og mor. Vi lægger op til et tæt forældresamarbejde, hvor de skal være til stede for deres børn. Vi forsøger hele tiden også at være pædagogiske i det vi gør. Men vi kommer selvfølgelig til at holde meget af disse børn, og vi får et andet forhold til dem end det vi har haft på andre arbejdspladser. Det kan mærkes.

- Dette bliver aldrig som et rigtigt hjem. Det er vi for mange til, og det vil altid bære præg af at være en institution. Men vi har større mulighed for at være personlige, og vi forsøger at lave en familiepræget hverdag.